

Valkoista ja valoa voimaksi

Minusta tuntuu hyvältä katsella ulos, kun näen valkoista lunta satavan ja tekevän maisemasta vielä uudelleen talvisen. Tuo valkoinen lumi, jota tänä talvena onkin tullut toisten mielestä ehkä vähän liikaakin, on antanut meille myös valoa pimeään aikaan. Minulle valkoinen lumi on antanut paljon voimaa tähän talveen. Erityisesti olen nauttinut hiihtämisestä valkoisessa talven ihmemaassa. Hiihto, talven kuninkuuslajiksikin kutsuttu, on ollut itselleni hyvin tärkeä voimanlähde tänä talvena. Hiihtäessä saan nauttia liikunnan tuomasta hyvästä tunteesta ja Luojan luomasta valkoisesta maisemasta puhdasta ilmaa hengittäen. Tämän talven hiihtokerroillani voimaa antavilla valkoisilla laduilla mielessäni on soinut laulun ”Voi hänen rakkauttaan” (Nuoren seurakunnan veisukirja 2020: 64) ensimmäinen virke, joka kuuluu näin: ”Onko suurempaa ihmettä kuin minkä teki hän, kun hän meitäkin rakasti ja antoi elämän”. Sanat ovat kaikuneet mielessäni ja kirittäneet minua hiihtäessäni, potku potkulta, sauvan työntö kerrallaan. Olen aina vain uudelleen kiittänyt Taivaan Isää saadessani nauttia luonnon kauneudesta, valkeudesta ja liikunnan riemusta! Miten hienoa on, että Jumala on tämänkin ihmeen meille suonut!

Valkoinen lumi ja auringon valo antavat minulle voimaa jatkaa arkisia aherruksia. Valkoinen väri muistuttaa minua myös suuresta juhlasta, jota kohti paaston aikana kuljetaan. Kiitos Taivaan Isä valkoisesta ja valosta!

Sirkkuliina Laxén

Varhaiskasvatuksen ohjaaja

Orimattilan seurakunta